

Закон о личним именима, 1938.

Садржај

I

Закон о личним именима

Глава I. Основне одредбе

Глава II. О породичном имену

Глава III. О рођеном имену

Глава IV. Промена породичног имена услед нових породично-правних одношаја

Глава V. Промена имена решењем власти

а) Породично име

б) Рођено име

в) Објава и поништење дозволе за промену имена

Глава VI. Упис имена у матичне књиге

Глава VII. Упис имена у општинску књигу завичајника

Глава VIII. Изузеци испод основних одредаба

Глава IX. Казнене одредбе

Глава X. Прелазне и завршне одредбе

II

Закон о именима места и улица и о обележавању кућа бројевима

- I. Имена места
- II. Имена улица и тргова
- III. Бројеви имања – кућа
- IV. Казнене одредбе
- V. Спискови имања – кућа
- VI. Прелазне и закључне одредбе

III

А) Уредба о пријављивању становништва

- I Дужност пријављивања и пријавница
 - II Рад пријавница по пријему пријаве
 - III Пријаве пролазних станара по хотелима и сличним радњама, као и гостију
 - IV Опште одредбе
 - V Одговорност и казне
 - VI Закључне одредбе
- Б) Правилник о приходима пријавнице за службу пријављивања код државних месних полицијских власти

IV

Уредба о издавању и потврђивању уверења о имовинском стању)

392.21 (497.1)
(084.5)

КА ЗАКОНА

г. Предузећа Геца Кон А.Д.

ЗАКОН

О

ЛИЧНИМ ИМЕНИМА

~~БИБЛИОТЕКА
Министарства Правде
Бр. 12-44-~~

ЗБИРКА ЗАКОНА

ИЗДАВАЧКОГ И КЊИЖАРСКОГ ПРЕДУЗЕЋА ГЕЦА КОН А. Д.

Св. 16: ~~Уведено у нови инвентар бр. 2236-17~~
јануара 1942 год.
Београд.

ЗАКОН

О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА

И

ЗАКОН О ИМЕНИМА МЕСТА И УЛИЦА, СА УРЕДБОМ
О ПРИЈАВЉИВАЊУ СТАНОВНИШТВА И О УВЕРЕЊИМА
О ИМОВНОМ СТАЊУ.

~~БИБЛИОТЕКА
Министарства Правде
Бр. 112/41.~~

БЕОГРАД

ИЗДАВАЧКО И КЊИЖАРСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ГЕЦА КОН А. Д

12 КНЕЗ МИХАИЛОВА 12

1938

Ова свеска садржи:

- I. Закон о личним именима;
- II. Закон о именима места и улица и о обележавању кућа бројевима;
- III. Уредбу о пријављивању становништва и
Правилник о приходима пријавница
и т. д.;
- IV. Уредбу о издавању и потврђивању
уверења о имовном стању.

Регистар и садржај на крају свеске

Служб. д.
36 271

Припремио за штампу
ЉУБ. РАДОВАНОВИЋ
адвокат у Београду.

I
ЗАКОН
О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА
од 19 фебруара 1929

Служб. новине, бр. 47 од 26
фебруара 1929 год. XXI стр. 285.

ЗАКОН

о

ЛИЧНИМ ИМЕНИМА

Глава I.

Основне одредбе

Члан 1

Име у смислу овога Закона је трајна ознака, којом се физичка лица међусобно разликују.

За разликовање правних лица употребљавају се њихови називи; на ове као и на трговачке фирме и заштитне жигове не одnose се прописи овога Закона.

Члан 2

Сваки држављанин Краљевине Југославије¹⁾ добија и носи име, које се састоји из: породичног и рођеног имена.

Када се у званичним актима, документима и списковима, означују лица, мора се најпре навести породично, а затим рођено име.

¹⁾ У првобитном тексту раније име државе замењено је овде свуда данашњим.

Држављанин Краљевине Југославије не сме се означавати именом, које би, сем породичног и рођеног имена, имало још који додатак пред или иза породичног или рођеног имена, а у колико то није овим Законом прописано односно допуштено.

Горњи ред исписивања имена није обавезан за појединца, нити при његовом потпису, већ само за званична акта и спискове.

О допуштеним додацима уз име: чл. 13, 14, 31—35 овог Закона.

Под забрану ст. 3. потпада и уношење породичне титуле, у име.

Академске титуле у званичним актима стављају се пред породично име. (Распис, Мин. ун. послова Ком. Бр. 344 од 5 јула 1929).

Члан 3

Сваки држављанин Краљевине Југославије има право да тражи, да се назива оним именом, које има по прописима овог Закона, а њега веже дужност, да то име носи и да се њиме искључиво служи, без обзира на место боравка.

Страни држављанин, живећи да територији ове Краљевине, мора да се служи и назива именом, које је примио по прописима законодавства своје Отаџбине.

Члан 4

Спорове настале због имена, које физичко лице мора носити по одредбама овога За-

кона решавају првостепене опште управне власти.

Ако је надлежни суд, с обзиром на коју правну чињеницу, која утиче у смислу одредаба овога Закона и на име дотичног лица, изрекао коначну пресуду, управна власт је код евентуалног одлучивања о имену везана за ту пресуду.

ГЛАВА II.

О породичном имену

Члан 5

Породично је име ознака физичког лица по његовом пореклу, које се у једној крвној заједници трајно и непромењено наслеђује.

Члан 6

Породично име добија односно носи:

- 1) рођењем, без обзира на место рођења, законито дете по свом законитом оцу;
- 2) рођењем, без обзира на место рођења, незаконито дете по својој матери;
- 3) по решењу првостепене управне власти, дете рођено од непознате матере или нађено на територији Краљевине Југославије све док се један од родитеља не пронађе.

За правну оцену под тачком 1. и 2. наведених чињеница, важе прописи општег грађанског права.

Члан 7

Незаконито дете жене, растављене или разведене извршном пресудом (одлуком), или

удовице, добија и носи девојачко породично име своје матере, т. ј. породично име које је по свом пореклу добила и носи мати.

Чл. 7 се примењује на случај, кад мати после раставе или развода задржи породично име мужевљево — чл. 14 — иначе се примењује чл. 6. тач. 2.

ГЛАВА III

О рођеном имену

Члан 8

Рођено име је ознака, која се детету даје после рођења, да се по њој разликује од лица, која носе исто породично име.

Члан 9

Право и дужност одређивања рођеног имена детету, када се роди, припада у првом реду оцу односно ванбрачној матери; у недостатку законитог оца то право односно дужност прелази на матер, а ако ове нема, или у случају да је дете нађено, на првостепену управну власт.

Чл. 9. није узео у обзир установу кумства по православном канону, коме је чл. 9. противан. Међутим једним расписом Мин. ун. послова Ком. Бр. 190 од 10. априла 1929, објашњено је, да овај закон не дира у установу кумства.

ГЛАВА IV

Промена породичног имена услед нових породично-правних одношаја.

Члан 10

Породично име се мења:

- 1) позакоњењем (legitimatio);
- 2) удајом;
- 3) усвојењем (adoptio).

Члан 11

Позакоњењем губи позакоњени породично име своје ванбрачне матере и прима породично име свог оца, ако се позакоњење заведе у матичну књигу. Формалности, које треба испунити, да се тај упис може извршити, прописују одредбе, које се односе на позакоњење.

Члан 12

Ако је надлежни суд коначно одлучио, да није законито дете, које је у матичну књигу заведено као законито, оно тада губи породично име, које је носило по тобожњем оцу и прима девојачко породично име своје матере.

Члан 13

Удајом жена добија породично име свог законитог мужа; то је удадбено породично име. Она добија право и дужност, да се служи искључиво тим породичним именом.

Своје девојачко породично име може жена употребљавати само као додатак удадбе-

ном породичном имену и то тако, да пред своје пређашње породично име стави реч: рођена. Но, у званичним решењима и документима таква употреба девојачког породичног имена допушта се изузетно, ако би без тога могла настати каква сумња у погледу идентитета лица.

Члан 14

Удадбено породично име жена задржава и у случају раставе брака.

Но ако се брак разведе, жена, која према судској одлуци није крива или је само оглашена за сукривца при разводу брака има да бира између удадбеног и свога девојачког породичног имена; док у случају да сва кривица пада на жену, моћиће породично име мужевљево задржати само с његовим пристанком, иначе узима поново своје девојачко породично име.

У случају да се брак поништи извршном судском одлуком, жена губи удадбено породично име и прима опет породично име, које је носила пре ове удаје.

Ако законити муж умре, удовица задржава породично име свог покојног мужа, док не наступи каква чињеница, која по овом закону проузрокује промену породичног имена.

Члан 15

Усвојењем (*adoptio*) добија усвојени право и дужност, да иза свог породичног имена носи и породично име усвојитеља.

Ако удата, растављена, разведена или удова жена усваја, тим чином усвојено лице добија и носи, по прописима претходног става, девојачко породично име усвојитељке.

Ако по усвојењу наступи за усвојеног каква правна чињеница, која у смислу чл. 10. проузрокује промену породичног имена, у погледу те промене важе дотични прописи чланова 11. до 15. овога Закона.

Жена, која је браком примила породично име свог мужа, у случају да је после тога усвојена, не мења своје удадбено породично име. А када жена, по прописима другог става чл. 13. употребљава своје девојачко породично име мора иза њега додати и породично име усвојитеља.

Претходни став важи и у случају усвојења удовице.

ГЛАВА V

Промена имена решењем власти.

а) Породично име.

Члан 16

Сем случајева наведених у чл. 10. овог Закона, породично име се може променити и решењем надлежне власти, ако постоје за такву изузетну одлуку нарочите околности.

Члан 17

Ко по својој навршеној 21. години докаже, да му породично име, које је са рођењем

добрио од свог оца или своје ванбрачне матере, односно позакоњењем, без сопствене кривице смета у поштену раду ради одржавања свога живота или му иначе проузрокује какву битну штету, има право тражити, да му надлежни Велики жупан¹⁾ да одобрење за промену породичног имена.

Промена породичног имена, мора се одобрити ако у главном садржава тежњу, да се тачније идентификују лица истог породичног имена.

Члан 18

Молбу односно захтев за промену породичног имена снабдевену потребним доказима, треба предати првостепеној управној власти.

У молби, односно захтеву може се навести више породичних имена, од којих једно жели по одлуци власти носити.

Првостепена управна власт мора примљену молбу, због евентуалних приговора, објавити према прописима који важе у административном поступку.

Промени породичног имена у опште може, уз подношење доказа, приговорити онај, чија би права и интереси били позитивним решењем оштећени или у озбиљну опасност доведени.

Одобрењу траженог породичног имена могу приговорати само носиоци истог породичног имена (презимењаци).

¹⁾ одн. Бан по данашњем устројству унутрашње управе.

Приговоре без доказа, или ако су у опречи с одредбом претходног става, мора првостепена управна власт одбацити још при подношењу.

Велики жупан¹⁾ оцењујући испуњење формалности и доказне околности, на основу достављеног предмета одлучује о молби односно захтеву.

Против решења Великог жупана¹⁾ може се жалити Министру Унутрашњих Дела.²⁾

Ако је Велики жупан¹⁾ молбу усвојио, односно на захтев пристао, мора у исто време одбацити евентуалне приговоре, допуштајући жалбу на Министра Унутрашњих Дела²⁾ свима онима, који у својој жалби поднесу доказе или носе исто породично име.

Жалбе се подnose у року од 15 дана.

б) Рођено име

Члан 19

Рођено име остаје целог живота непромењено.

Ипак Министар Унутрашњих Дела²⁾ може, на образложену молбу, изузетно допустити промену рођеног имена, ако се осведочи да има за то нарочито замашних разлога, а не противи се прописима молиочеве вере.

Члан 20

Ко у складу са постојећим прописима мења своју верску припадност, може том при-

¹⁾ одн. бан

²⁾ Министру унутрашњих послова.

ликом сам изабрати друго рођено име; исто важи и за оне, који се посвећују каквом црквеном реду.

У оба случаја мора се промена рођеног имена пријавити надлежном Великом жупану¹⁾ који наставши да горње чињенице стоје, наређује упис у матичну књигу.

в) Објаве и поништење дозволе за промену имена.

Члан 21

Сваку коначну дозволу за промену имена мора надлежна власт, уз ознаку старог и новог имена објавити у „Службеним Новинама”. Промена имена важи од дана, када је објава оглашена.

Члан 22

Ако се накнадно сазна, да је молилац у својој молби за промену имена прећутао стварну намеру, којој је тежио том променом, те се због издатог одобрења, ношењем промене-ног имена, приватним или јавним лицима проузрокује штета, може надлежна власт ово одобрење поништити и наредити поправку матичног уписа.

Поништење одобрења може предлагати само непосредно заинтересовано лице. Ако такви предлози буду поднесени по истеку је-

¹⁾ одн. бану

дне године, од како је службена објава оглашена, надлежна власт мора их одбити, сем ако јавни обзири захтевају, да се тражење одобри.

ГЛАВА VI

Упис имена у матичне књиге.

Члан 23

Сваки порођај, женидба и случај смрти уписују се по постојећим прописима у матичне књиге уз ознаку породичног и рођеног имена дотичних лица.

Упис породичног имена мора се извршити тако, да се тачно подудара са матично заведеним породичним именом претка, од којег произлази у смислу чл. 6. односно 10. овог Закона.

Упис рођеног имена врши се редовно према жељи лица, које је по чл. 9. овог Закона позвано да одређује име детета. Руководилац матичних књига одбиће упис само оних рођених имена, која вређају верске осећаје, која се противе моралу, или су иначе увредљива.

Члан 24

Случај порођаја дужни су родитељи најдоцније за 30 дана по рођењу, са потребним подацима, пријавити надлежном руковооцу матичних књига и дете му приказати.

За тачно извршење овог прописа одговорна су, поред родитеља, и лица, која по

свом звању помажу код порођаја (лекари, бабице, болничарке), ако су код истог била у-
послена.

Члан 25

Ако би се код уписа порођаја у матичну књигу, с обзиром на прописе чл. 23. овог Закона, морало уписивати породично име по старом правопису, или име српског, хрватског или словеначког порекла, противно правилима српског, хрватског или словеначког правописа, мора руковалац матичних књига име уписати у сагласности са правилима поменутог правописа.

Али ако отац детета, односно отац његове ванбрачне матере, пред руковаоцем матичних књига писмено или усмено пред два сведока у записник изјави да не одустаје од уписивања породичног имена тачно према прописима чл. 23. овог Закона, та се изјава мора уважити, али само у случају доказане чињенице, да се породично име дотичног рода за последњих 60 година уписивало у матицу рођених тако, како то отац тражи.

Ово исто важи и за рођено име, ако такав отац не одустане од жеље, коју је у том погледу изразио пред руковаоцем матичних књига.

Члан 26

Сваки има право, да за своје породично име тражи исправност односно исправку уписа

или извода из матичних књига, ако није у складу са прописима ове главе.

Исто право има такође предак с обзиром на уписе, који се тичу његових потомака.

Члан 27

Исправку матичног уписа за своје породично име има право тражити свако, ма се упис извршио по прописима чл. 23. овог Закона и то:

1.) ако докаже да се породично име предака писало друкчије, него што је у матици заведено.

2.) ако се ради само о правописним разликама и исправка се жели саобразно чл. 25. овог Закона.

3.) ако се жели, да се породично име пише по правилима фонетике.

Нико не може тражити исправку матично-заведеног имена, којим би се повредио пропис првог¹⁾ става чл. 25. овог Закона.

Члан 28

Свака промена имена, одобрена на основу чл. 17. или 19., односно по чл. 20. или у случају чл. 27. овог Закона, мора се уписати у матичне књиге.

Ако пресуда у смислу првог става чл. 4. тражи упис у матичну књигу, Велики Жупан²⁾ дужан је матичном руковаоцу издати одговарајућу наредбу.

¹⁾ Исправка, С. Н. 1929 дод. стр. 648.

²⁾ одн. Бан.

Поводом уписа промене имена навешће се уз тачну и складну ознаку имена и решење Великог Жупана,¹⁾ који одлучује о упису промене у матичне књиге.

Члан 29

Находче или дете непознатих родитеља уписује се у матичну књигу са породичним и рођеним именом, које одреди првостепена управна власт, на чијој је територији дете нађено.

Ако се доцније утврди порекло таквог детета управна власт мора путем надлежног Великог Жупана¹⁾ покренути службену исправку.

ГЛАВА VII

Упис имена у општинску књигу завичајника

Члан 30

Све општинске власти морају уписивање имена у књиге саобразити прописима овога Закона, кад воде књиге завичајних држављана, и ако им руковођење матичним књигама не би било поверено.

Да би општинска власт могла за своје завичајне житеље бележити све појаве, које се матично заводе, дужан је руковалац матичних књига обавестити о сваком случају матичног уписа завичајну општину дотичног лица; но ако би ова била спорна или непозната, оп-

¹⁾ одн. бана

штину сталног боравка, а надлежну општеуправну власт, ако сталног боравка нема, или ако су у питању страни држављани.

ГЛАВА VIII

Изузетци исход основних одредаба

Члан 31

У циљу идентификације, ко хоће, може се послужити и рођеним именом законитог оца односно ванбрачне матере. У том се случају између породичног и рођеног имена дотичног поставља почетно слово очевог односно материног имена. Ако за идентификацију ни то није довољно, може се навести цело рођено име родитеља, али тако да га у облику при својног придева стави између породичног и рођеног имена (Пример: Петровић М. Ђуро или Петровић Марков Ђуро, или Крстић Живојинова Ана, и за пример незаконитог порекла: Јурковић Олгин Душан).

Придеви „млађи“, „старији“ као и њихове обичне скраћенице, не сматрају се као њихови саставни делови имена и могу се употребљавати, ако је то потребно због идентификације.

Члан 32

У породици, или иначе у приватном општењу, може се рођено име употребљавати скраћено или према обичајима преудешено.

Код својеручног потписа може се рођено име изоставити или означити само почет-

ним словом или обичном скраћеницом, сем потписа на представкама упућеним властима, које морају увек бити потписане пуним именом.

Члан 33

Ко испуни услове односних законских прописа и може доказати, да има академско достојанство или титулу, може свом породичном имену додати скраћеницу, којом се обично означаје дотично академско достојанство или титула (доктор — Др., инжињер инг., магистер — мр.).

Ко је добио диплому, којом му се признаје академско достојанство на којем страном универзитету или високој школи, сме на територији Краљевине Југославије јавно употребљавати дотични академски наслов само тада, ако је диплома нострифицирана на којем нашем универзитету.

Горе поменутим ознакама академског достојанства односно титулом, у вези са именом, могу се служити једино лица, која су завичајној општини поднели доказ у смислу првог става овог члана и тражила упис академског назива у општински регистар држављана.

Члан 34

Аутори литерарних или других уметничких дела, могу у вези са тим делима употребљавати измишљена имена (псеудониме), у колико то није у опречи са одредбама казненог закона, закона о штампи или са законским прописима о заштити ауторског права.

Члан 35

Уметницима: позоришним, филмским или какве друге артистичке струке који се у овом занимању јавно појављују, може надлежна првостепена управна власт одобрити привремену употребу каквог измишљеног имена. То се име сме употребљавати искључиво у вези са уметничком делатношћу; међутим у приватном животу употреба таквих имена није допуштена.

ГЛАВА IX

Казнене одредбе

Члан 36

Ко употребљава туђе име или ко се друкчије назове него што је одређено односно у сагласности са прописима овога Закона, казниће се иступно новчаном казном од 50 до 500 динара, а у случају немогућности наплате затвором од 1 до 10 дана, ако тиме није учинио теже казнимо дело.

Члан 37

Ко свесно своје име пише друкчије, него што је у матици рођених заведено или против прописа овог Закона, казниће се новчано до 300 динара, а у случају немогућности наплате затвором до 6 дана.

Члан 38

Неизвршење прописане дужности у чл. 24. овог Закона казниће се иступно новчаном каз-

ном до 1000 динара, а у случају немогућности наплате затвором до 20 дана.

Члан 39

Руковалац матичних књига, који име не заведе у сагласности са прописима овога Закона или који занемари прописано или наређено уписивање имена или које друге овим законом наложене му дужности, казниће се без обзира на евентуалне дисциплинске последице, новчано од 100—1000 динара, ако тиме није учинио какво теже казнимо дело.

Члан 40

У горе наведеним случајевима повреде овог Закона извиђаће и кажњаваће опште-управна власт првог степена по прописима казног поступка, који важи код тих власти.

ГЛАВА X

Прелазне и завршне одредбе

Члан 41

Од дана ступања на снагу овог Закона, за прве две године, захтеве за исправке матичних уписа у смислу чл. 26. овог Закона решаваће опште-управна власт првог степена у чијем подручју треба да се исправка матичних књига обави.

Члан 42

Изузетак другог става чл. 33. овог Закона не протеже се на оне држављане наше Краљевине, који су до 1. децембра 1918. године примили диплому о признању академског достојанства, на којем универзитету са седиштем на територији бивше аустроугарске монархије .

Члан 43

Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним Новинама”.

II

ЗАКОН

О ИМЕНИМА МЕСТА И УЛИЦА И О ОБЕЛЕЖАВАЊУ
КУЋА БРОЈЕВИМА

од 18 фебруара 1930

Служб. новине бр. 44 од 25
фебруара 1930 год. XVI стр. 401.

ЗАКОН

О ИМЕНИМА МЕСТА И УЛИЦА И О ОБЕЛЕЖАВАЊУ КУЋА БРОЈЕВИМА.

I Имена места

Члан 1

Свако насељено место (град, варош, варошица, трговиште, село) носиће само своје, званично утврђено, име.

О имену новог места и о промени имена места одлучује Министар унутрашњих послова.

Нова имена места објавиће се у „Службеним новинама”.

Члан 2.

Управно одељење Министарства унутрашњих послова надлежно је за рад на утврђивању имена места. Ови предмети ће се по потреби претресати и у већу старешина Министарства унутрашњих послова.

Члан 3.

Утврђено име места уписује се у Матрицу имена места, коју води Министарство унутрашњих послова.

Матица ће садржавати: име места, у којој општини је то место; и примедбу (за уписивање промене општина, или за упућивање на промену имена места — са знаком броја и године). Матица има: делове за сваку бановину (бановине уређене по азбуци); разделе за сваки срез поједине бановине (срезови сваке бановине, у једном делу, уређени по азбуци). Кад се резервисани раздео кога среза испуни, при крају тога раздела ставиће се назнака, на којој је страни продужење. — Матица ће имати као додатак засебну књигу: Азбучни регистар места. У том регистру ће се имена места уписивати азбучно, по почетном слову имена, а имаће рубрике за: име места, у којој општини је то место, у коме срезу, у којој бановини, и примедбу (за уписивање промене општине и среза или за упућивање на промену имена места — са знаком броја и године).

Члан 4.

На путевима при улазима у насељена места учврстиће општина на крајњим кућама или на нарочитим стубовима лимане (поцинковане) или металне или од другог дуготрајног материјала таблице (око 65x40 см.), на којима ће бити урезано или рељефно израђено име места, општине и среза.

Таблице са именима места набавља и поставља општина о своме трошку. Приватно обележавање по овом члану забрањено је.

II Имена улица и тргова

Члан 5.

Општинска власт ће по потреби давати и мењати имена улицама и трговима. Одлуку подноси претпостављеној државној општој управној власти, која је надлежна за оцену, да ли је име погодно. Докле год државна власт име не одобри, општина не може своју одлуку извршити.

Ако би у местима, у којима већ постоје улице са именима, било и улица и тргова без имена, и њима се мора дати име.

Забрањена су имена улица и тргова, која се не слажу са историском прошлосту, или са спољним односима Краљевине, или са националним циљевима.

Члан 6

У местима, која имају улице са именима, на почетку и на крају сваке¹⁾ улице значиће се на лиманој (поцинкованој) или металној таблици (око 50x30 см.) име дотичне улице. Име ће бити урезано или рељефно. Таблица може бити и од другог дуготрајног материјала. Овако ће се означити и имена тргова.

У градовима, који имају више од 25.000 становника, овакве таблице поставиће се и на сваком раскршћу. Поред тога у тим градовима на таблици ће се означити и квартал коме припада та улица, њен део, или једна њена страна, односно трг.

¹⁾ Исправка, С. Н. 1930 дод. стр. 539.

Ове таблице стављају се на кућама, а по потреби на стубовима. Сопственици кућа не могу ометати стављање ових таблица на куће.

Таблице са именима улица и тргова набавља и поставља општина о свом трошку. Приватно обележавање по овом члану забрањено је.

III. Бројеви имања — кућа

Члан 7

У ушореном месту свако имање у границама изграђеног ушореног дела места имаће свој редни број.

У неушореном месту свака кућа имаће свој редни број.

Ако један сопственик има у дворишту свога имања више зграда за становање, све те зграде добијају само један број.

Кућа по овом Закону је свака зграда, у којој се станује стално или привремено, у којој постоји кућно огњиште и у којој се може ноћивати.¹⁾

Свака кућа мора припадати једном месту, које има своје име.

Обележавање имања — кућа бројевима извршиће општинска власт на лицу места уз помоћ сопственика, а првостепена општинска²⁾ управна власт водиће надзор да обележава-

¹⁾ Исправка С.Н. 1930 дод. стр. 539.

²⁾ Грешка — треба општа.

ње бројевима буде изведено на време и тачно.

Члан 8

Обележавање имања — кућа бројевима извршиће се засебно у сваком месту, које има засебно име, и то арапским бројевима.

Бројеве треба израдити на лиманим (цинкованим) или металним таблицама, или од другог дуготрајног материјала (око 20x15 см.). Бројеви биће урезани или рељефно израђени.

Ове таблице набавља општинска власт и уступа их сопственицима имања — кућа по цени коштања.

Сопственик имања — куће је дужан, да прими таблицу и одређени му кућни број од општине и да је утврди или да дозволи да се утврди на видном месту његове куће — имања, више главног улаза или покрај главног улаза, како би се споља јасно видела.

Сопственици имања — кућа морају се старати, да им ове таблице буду чисте. У случају да буде таблица оштећена или уништена, сопственик је дужан, да то одмах пријави општинској власти, која ће таблицу обновити, о своме трошку ако се не утврди ко је за оштећење крив.

Ако сопственик не изврши добивено наређење о обележавању бројем, то ће извршити општина на трошак сопственика.

Сеоска општина може одлучити, да се у селу бројеви обележе, у место таблицама, на самом зиду фарбом, (али тако, да то обележавање буде постојано).

Члан 9

Храмови свих законом признатих вероисповести не добијају бројеве, али те бројеве добијају куће, у којима станују службеници храмова. Бројеве добијају манастири, текије, касарне, војни станови, болнице, сиротињски домови (склоништа), казнени заводи и т. д.

Железничке станице, школе и друге јавне зграде у сваком случају добијају број и ако у њима нико не станује.

Куће у којима се само привремено станује као што су: планинске колибе за чување стоке у летње доба, летњиковци (чардаци), куће које се издају само за време сезоне под кирију (на пр. у бањама), фабрике у којима се бави само за време рада — добијају кућни број.

Пољопривредне зграде за оставу хране и лежишта за стоку (амбари, пушнице, штале и т. д.) не добијају кућни број, ако у њима нема стана за сопственика, чувара, кочијаша и т. п.

Члан 10

У ушореним местима имање, било са лицем на две или више улица, може имати само један број.

Ако имање има улазак са две или више улица, добија само број улице, где је улазак са главније улице.

Члан 11

Код ушореног места са једном улицом почеће обележавање имања бројевима на је-

дном крају улице, а завршиће се на другом. При томе ће сва имања са леве стране правца улице, одакле се обележавање почиње, добити непарне бројеве, почев са бројем 1 па на више, а имања са десне стране добиће парне бројеве почев са бројем 2 па на више.

Код ушореног места са две или више улица, које су све без имена, треба то место поделити на леву и десну страну према обележавању бројевима у главној улици или друму или према току потока или реке, ако кроз место протиче. У том случају сва имања с леве стране главне улице односно друма, потока или реке, добиће непарне бројеве почев са бројем 1 а сва имања са десне стране добиће парне бројеве почев са бројем 2.

При томе обележавању, кад се наиђе на споредну улицу залази се у њу и обележавају се у продужењу бројеви имања са леве стране те споредне улице, идући ка главној улици. Овако ће се поступити и кад споредне улице имају своје споредне улице.

Обележавање се овако врши само у границама израђеног дела ушореног места.

Члан 12

Ако у ушореном месту свака улица има своје име, вршиће се обележавање имања бројевима засебно за сваку улицу. При том ће сва имања са леве стране правца улице, одакле обележавање почиње, добити непарне бројеве почев са бројем 1 па на више, а имања са десне стране добиће парне бројеве почев са бројем

2 па на више. При томе треба почети обележавање бројевима сваке улице с оног краја улице, који је ближи главном делу места, па продужити у правцу периферије места. Обележавање се овако врши само у границама изграђеног дела ушореног места.

При обележавању имања на трговима треба пазити да и куће у средини трга добију свој број тога трга. Обележавање бројева на тргу почиње од угла, који је најближи главном делу места, и од тога почетка утврдиће се лева и десна страна до¹⁾ тачке супротне почетку. Лева страна добија непарне а десна парне бројеве.

Члан 13

Ако се имање једног броја парцелише, први део до имања непосредно нижег броја задржаће раније одређени број, а суседни делови добијају исти број са знаком а, односно б, в — и т. д.

Члан 14

Кад је место ушорено, а има кућа и ван улице (ван ушореног дела), те куће ће се обележавати бројевима засебно за сваки неушорени део, који носи свој назив. Ово ће се обележавање вршити као у неушореним местима, почевши од броја 1.

Члан 15

Кућа саграђена после извршеног обележавања бројевима између две постојеће куће

¹⁾ Исправка С.Н. 1930 дод. стр. 539.

обележене бројевима у неушореним деловима ушореног места добија број прве суседне лако приступачне куће мањег броја са додатком а, односно б, в — и т. д.

Члан 16

У градовима који имају више од 50.000 становника, на таблицама за бројеве биће назначено испод броја име улице.

Члан 17

У местима неушореним обележавање бројевима кућа (не и имања) вршиће се бројевима оним редом, који је најзгоднији за најкраћи и најприроднији прелаз од броја до броја.

Ако се приликом обележавања кућа бројевима наиђе на кућу, која је још у грађењу, а иста ће по довршењу служити за становање, треба и њу одмах обележити бројем.

Кућа саграђена после извршеног обележавања бројевима између две постојеће куће обележене бројевима, у неушореним местима, добија број прве суседне лако приступачне куће мањег броја са додатком а, односно б, в — и т. д.

Члан 18

Потпуно ново обележавање бројевима (то јест обнављање обележавања бројева) у поједином месту или у целим деловима места одобрава коначно, услед утврђења потребе, општа управна власт другог степена, а за Општину града Београда Министар унутрашњих послова.

IV Казнене одредбе

Члан 19

Ко скине, уништи, оштети или запрља таблицу са бројем или именом места или улице, или ко кућни број фарбом написан уништи, или ко не извести власт о ономе што је дужан извести по овом Закону, казниће се иступно новчаном казном од 10 до 200 динара а у случају неисплате новчане казне у остављеном року затвором од 1 до 4 дана. Новчана казна се изриче у корист државне касе.

Казне изриче власт надлежна за кажњавање по иступним делима.

V Спискови имања — кућа

Члан 20

Свака општина саставиће Списак кућа по бројевима ако је место неушорено; а ако је ушорено, саставиће Списак имања и кућа по улицама и бројевима са додатком о бројевима кућа по неушореним деловима.

Ови спискови садржаваће рубрике за: редни број имања — односно кућа на неушореним деловима или у неушореном месту; да ли на имању у ушореним деловима постоји кућа или не; и примедбу за назнаку ако кућа престане постојати, или се кућа обнови.

Спискове чуваће општине, а преписе достављаће по тражењу надлежних власти.

У списку ће се уносити и све промене.

Чим неки сопственик подигне нову кућу, или парцелише имање у ушореном делу места, дужан је да то јави општинској власти ради увођења у Списак имања — кућа и ради стављања броја на кући — имању. Исто тако је дужан да пријави и уклањање куће ради измене у списку.

VI Прелазне и закључне одредбе

Члан 21

Досадашња утврђена имена места уписаће се у Матицу имена места. Сва нова имена и промене уписаће се накнадно,

Члан 22

Ако више места имају исто име, учиниће се потребна промена имена установљењем неког додатка постојећем имену или давањем потпуно новог имена.

Члан 23

До 1 јула 1930 године сва имања — куће по прописима овог Закона морају бити обележене бројевима.

Спискови имања — кућа морају бити готови до 1 августа 1930 године. Препис спискова мора се послати, на први захтев власти надлежној за попис становништва.

До краја 1930 године имена места и улица морају бити таблицама означена по прописима овога Закона.

Члан 24

Општина, која сматра да извршено обележавање имања — кућа бројевима, како га је затекао овај Закон, нема великих отступања од обележавања, како га тражи овај Закон, поднеће у року од 15 дана по ступању на снагу овога Закона, непосредно — надзорној власти извештај са образложењем, у коме ће навести у каквом је стању тада то обележавање у односу обележавања како би требало да буде по прописима овога Закона. Та власт решиће, да ли треба одмах у потпуности поступити по овом Закону. Против одлуке ове власти може се општина жалити у року од три дана вишој управној власти.

Иако се на овај начин општина ослободи од дужности, да Законом тражено обележавање изврши одмах (то јест у року до 1 јула 1930 године), ипак ће она поступити по прописима из члана 5 става 2, члана 7, 8, 9, 10, 13, 15, члана 17 става трећег и члана 20 — и то стање ће остати док не наступи потреба за примену члана 18.

Члан 25

Овај Закон ступа на снагу кад се¹⁾ обнародује у „Службеним новинама”.

Препоручујемо нашем министру унутрашњих послова да овај Закон обнародује и о његовом извршењу се стара, властима заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

¹⁾ Испр. С.Н. 1930 дод. стр. 539.

III

УРЕДБА

о пријављивању становништва

III Бр. 1810 од 15 јануара 1930

Служб. новине бр. 18 од 24
јануара 1930 дод. VII стр. 46.

И

ПРАВИЛНИК

о приходима пријавница за службу
пријављивања код државних месних
полицијских власти.

III Бр. 62.232 од 19 новембра 1930

Служб. новине бр. 279 од 4
децембра 1930 дод. XCIV стр
2149.

а.

На основу чл. 1 и 69 Закона о унутрашњој управи прописујем

УРЕДБУ

о пријављивању становништва

I Дужност пријављивања и пријавнице

§ 1

Сваки боравак у једном месту мора бити пријављен месној полицијској власти према прописима ове Уредбе.

§ 2

За службу пријављивања постоји пријавница код месне полицијске власти (државне — односно општинске ако државне нема), а у већим местима, по одлуци бана, могу у једном месту постојати више пријавница и једна централна пријавница.

Пословима пријавнице руководи један службеник, коме се по потреби додељује помоћно особље. Исто то важи и за централне пријавнице.

§ 3

У делокруг пријавница (и централних пријавница) спада:

1 сређивање пријава сталних станара држављана Краљевине;

2 сређивање пријава стално настањених страних држављана;

3 сређивање пријава бив. сталних станара;

4 сређивање пријава станара, који пролазно бораве у дотичном месту.

Пријавнице врше и надзор у погледу тачнога извршивања пријавних прописа.

§ 4

Сваки власник или одговорни управитељ куће дужан је, да у року од 24 часа пријави односно одјави прописаним формуларом свакога станара, који се у кућу усели или из ње одсели, без обзира да ли је он тај сам станар, и да ли издаје стан уз наплату или даје бесплатно.

Такође су дужни пријављивати и одјављивати:

а сви станари, који један део свога стана издају подстанарима — подстанаре;

б управници јавних и приватних школа конвиката, сиротињских и убошких домова и сличних завода — лица, која у тим заводима станују.

в управници болница — службено особље, које станује у болницама, и болеснике, који нису већ иначе пријављени у томе месту;

г надзорници војних зграда — грађанска лица која станују у њима.

Ко станује у провизорним становима (колеба, пећина и др.) дужан је пријавити се сам.

Пријаве — одјаве рођених, венчаних и умрлих подносе недељно списком они органи, који воде односне матрике.

§ 5

Управници казних завода и затвора дужни су, да у прописаном року пријаве и одјаве свакога казника формуларом, који осим главних података има да садржи и врсту кривице и казну, коју издржава казник, а после отпуста у одјави податке о месту, где ће дотични казник да се настани пролазно и стално.

Врсте и величина казне, број и датум пресуде по којој издржава казну, — као и назначење места о будућем становању — назначује се у примедби.

§ 6

Засебне пријаве и одјаве не чине се за жену, као и децу испод 18 година, ако се не настањују засебно.

§ 7

Пријаве — одјаве потписују власник односно управитељ куће и станар.

Ако станар неће да да податке власнику или одговорном управитељу куће, овај ће под-

нети пријаву — одјаву сам, назначујући ту околност.

Ако више станара држе један стан заједнички, треба свакога пријавити појединачно, односно са породицом сходно § 6.

§ 8

Пријаве се подносе пријавници.

§ 9

Пријаве — одјаве подносе се у једном примерку, а у већим местима, нарочито где постоје квартави, у два примерка. У којим местима ће се подносити по два примерка, одлучује бан, односно Управник града Београда, као и о томе у којим местима ће се уводити картонски систем за сређивање података.

§ 10

Приређивачи прослава, конгреса, слетова, и сличних приредби, врше сами пријављивање и одјављивање лица, која приређивачи уконачавају заједнички, и то заједничким списком, који има да садржи главне податке свакога учесника.

Тако исто управитељи радничких склоништа, општинских и других азила, циркуса и сличних путујућих дружина врше заједничким списком пријављивање и одјављивање лица настањених у тим предузећима.

§ 11

Пријавнице су дужне да при пријему контролишу уредност пријава и одјава у циљу исправака, а да неписменим особама на молбу испуне пријаве и одјаве.

Потврде о пријему пријаве — одјаве, снабдевене потписом и штамбиљем, предају се странкама као доказ о уредно извршеној пријави — одјави.

II. Рад пријавница по пријему пријава.

§ 12

Службеник, који прима пријаве — одјаве, ставиће у горњем левом углу: црвени круг, ако у пријави — одјави има и мушких и женских; једну црвену линију, ако је само мушки; две црвене линије, ако је само женска; три црвене линије, ако се тиче страног држављанина; једну плаву линију, ако се тиче пролазног боравка (тачка 4. § 3.).

§ 13

Пријавнице, које примају два примерка пријаве — одјаве, по један примерак достављају централној пријавници, а други сређују азбучним редом у самој пријавници сходно § 3.

§ 14

Све пријавнице водиће евиденцију потраживаних лица. По пријему пријава — одјава провераваће хитно, да ли је дотично лице

тражено, и по томе ће наставити рад, а пријаве — одјаве уредити према тачкама из § 3.

Пријаве — одјаве страних држављана пријавница доставља хитно надлежном службенику за контролу странаца, а пријаве — одјаве држављана Краљевине надлежном службенику за политичку и кривичну контролу, — који их по увиђају ради искоришћења, враћају пријавници ради сређивања.

§ 15

У случајевима, где се води картонски систем, за сређивање података по тачки 1., 2. и 3. § 3. служе посебни картони, који се попуњавају и сређују у централној пријавници.

У картон старешине породице уносе се жена и деца испод 18 година, у колико станују у истом стану.

§ 16

Пријава — одјава — картон сређује се у једној од четири преграда установљених сходно § 3.

§ 17

Пријаве — одјаве — картон слажу се азбучним редом по § 3 према породичном имену. Код једнаких породичних имена по почетном слову очевог рођеног имена, евентуално мајкиног рођеног имена.

§ 18

У прегради за сређивање пријава сталних станара, држављана Краљевине сређују се пријаве — картони грађанских лица, и оних војних лица која станују по приватним становима.

§ 19

У прегради за сређивање пријава лица, која су страни држављани, сређују се пријаве — картони само стално настањених странаца.

§ 20

Кад се одјави лице, које одлази из дотичног места где је стално настањено било, одјава се здружује са ранијом пријавом, па се то сређује у прегради бивших сталних станара, — а код картонског система подаци о одјави убележавају се у постојећи картон, па се тај картон среди у преграду одређену за сређивање пријава бивших сталних станара. Ова преграда садржава податке о бившим сталним станарима како држављанима Краљевине тако и држављанима страним.

Одјава члана породице који је уписан са старешином заједнички, прибележава се на дотичној пријави — картону, а сама одјава односно по њој израђени картон сређује се у преграду бивших сталних станара.

§ 21

Раније пријаве — одјаве — картони бивших сталних станара који се понова пријаве

као стално настањени, здружују се са новим пријавама.

Пријаве — одјаве учињене поводом рођења, венчања и смрти од стране оних, који воде матрике, убележавају се у односне постојеће пријаве — картоне.

III. Пријаве пролазних станара по хотелима и сличним радњама, као и гостију.

§ 22

Управитељи хотела, преноћишта, пансиона, ханова и сличних радњи дужни су, да у року од 12 часова пријаве и одјаве оне, који код њих одседну, и то држављане Краљевине једним примерком а стране држављане са по два примерка. Овакве пријаве важе највише 60 дана, а после тог рока обнављају се, ако нема одјаве. Ови управитељи су дужни, да тачно воде књигу евиденције станара у коју уносе редом све особе, које код њих одседну. Ова књига садржи: редни број, дан доласка, породично и рођено име, године живота, занимање, држављанство, завичајност, брачно стање, веру, одакле и где се путује, путну исправу, и дан одласка.

Ова књига стоји полицијским органима на расположење за увиђај. Мора се чувати пет година од последњег уписа. При промени управитеља у томе року, предаје се новом управитељу, а ако се са радњом престане, предаје се пријавници.

Пријаве и одјаве мора да носе и редни број ове књиге за евиденцију.

§ 23

Гости станара пријављују се и одјављују пријавама и одјавама како је прописано за случајеве из § 22, — и то само ако су ти гости из другог места. — Оваква пријава важи највише 60 дана; после тог рока обнавља се, ако нема одјаве.

§ 24

Оригиналне пријаве — одјаве поднете по § 22 и 23 сходно тачки 4 § 3 засебно се сређују азбучним редом и то за сваку годину посебице у преграду пријава пролазних станара, и морају се чувати најмање пет година. Кад се подносе по два примерка, један се сређује у централној пријавници.

IV. Опште одредбе.

§ 25

У местима, која припадају општинама, пријављивана и одјављивана ће бити само она лица, која нису стални становници, тих места или која нису држављани Краљевине.

§ 26

У градовима, према потреби и одлуци бана, пријавнице ће водити кућне спискове сталних станара. Свака кућа имаће своју листу, у коју се убележавају податци о сталним станарима по реду њиховог пријављивања а према пријавама — одјавама. Листе се уређују

азбучно по имену улица, а потом редом по бројевима кућним. По испуњењу једног листа довози му се други; ранији листови могу се издвојити за архиву, ако су у њима само одјављени сви станари, или ако су не одјављени пренети на нови лист.

§ 27

На основу података пријавнице могу се приватним лицима по писменим молбама дати обавештења или исправе, по оцени старешине месне полициске власти. Старешина ће ускратити то давање у поједином случају, ако за то нађе оправданих разлога.

§ 28

Формулари за:

1. пријаве;
2. одјаве;
3. потврде о пријему пријава — одјава;
4. књиге евиденције станара по § 22;
5. кућне спискове сталних станара по § 26, — биће штампани на издржљивој хартији, по обрасцима доданим овој Уредби. Формулари се морају тачно и читко испуњавати. — Страна имена имају се исписати и на језику народности дотичног лица.

Картони су истог обрасца као формулар пријаве, али су израђени на јаком картону, а на полеђини картона се налази само лични опис главно — пријављеног лица и подаци о промени станова.

V. Одговорност и казне.

§ 29

За неизвршену пријаву или одјаву одговорни су они, који су дужни пријаву или одјаву поднети, а за тачност података о станару одговоран је дотични станар.

§ 30

Ко се огреши о прописе ове Уредбе, кажњава се новчано од 10 до 500 динара, а за случај неисплате новчане казне у остављеном року затвором од 1 до 10 дана.

VI. Закључна одредба.

§ 31

Ова Уредба ступа на снагу на дан 1 маја 1930 године, којим се даном стављају ван снаге сви досадашњи прописи о пријављивању становништва.

Препоручујем, да се по овој Уредби поступа.

Уредба је издата под потписом Министра унутрашњих послова.

6.

На основу § 32 Финансијског закона за 1930/31 годину, прописујем

П Р А В И Л Н И К

о приходима пријавница за службу пријављивања код државних месних полицијских власти.

§ 1

Формуларе и књиге по § 28 Уредбе о пријављивању становништва, као и формуларе којима се, у приватном интересу странке, врше обавештења о стану у смислу § 27 Уредбе, издаје и штампа искључиво државна месна полицијска власт, у чијем се подручју употребљавају. Она ове формуларе, искључиво, и продаје било непосредно било преко овлашћених препродаваца, осим оних који су намењени за унутрашњу службу пријавнице (централне пријавнице).

§ 2

За примерак поједине врсте формулара из § 28 Уредбе о пријављивању становништва наплаћује се следећи износ:

за пријаву (прилог I Уредбе)	0.50 дин.
за одјаву (прилог III Уредбе)	0.50 дин.
за потврду о пријему пријаве-одјаве (прилог IV Уредбе)	0.50 дин.

Лицима наведеним у § 4 тач. б и в, уколико се односи на болеснике, као и лицима наведеним у § 5 Уредбе ови се формулари продају по цени коштања.

Књиге евиденције пролазних станара (прилог V Уредбе) продају се у дебљини од 100 и 500 листова, страница по 15 водоравних рубрика, по цени коштања са повишењем од 100%.

За примерак формулара којим се, у приватном интересу странке, врши обавештавање о стану по § 27 Уредбе, наплаћује се у местима испод 30.000 становника највише 5 дин., а у осталим местима највише 8 дин., према одлуци бана односно Управника града Београда за подручје Управе града Београда.

Овлашћеним препродавцима дотична полицијска власт може дати и награду до 5% продајне цене.

§ 3

Приходи пријавница употребљавају се за покриће расхода пријавница.

У местима где држава има властите органе за полицијску егзекутивну службу, који су на терету државног буџета, приходима пријавница покривају се они материјални трошкови пријавнице, које, према постојећим прописима, није дужна сносити општина као нај-

мању обавезу за издржавање полиције. На случај јачег обима послова, а за време трајања истог, у пријавницама могу се постављати дневничари на терет прихода пријавнице. Преостатак прихода предаје се државној каси као ванредни приход.

У осталим местима приходи се предају општини која издржава полицију.

§ 4

У местима означеним у ставу другом § 3 овог Правилника годишњи детаљно обрађени прорачун прихода и расхода, који падају на терет прихода пријавница, одобрава бан односно управник града Београда за подручје Управе града Београда. Личне принадлежности особља, које пада на терет прихода пријавница, не смеју превазилазити дуплу суму, која је предвиђена за личне расходе особља пријавница које је на државном буџету. Наредбодавац по прорачуну је старешина дотичне полицијске власти. Набавке врше се према постојећим прописима о набавкама за државне потребе. Набављени материјал се може трошити само на потребе пријавница, а постављено особље се може употребљавати само у њима.

§ 5

О набавци, издавању и требовању материјала, који је набављен на рачун прихода пријавница, код свих државних месних полицијских власти водиће се евиденција сходно

примењујући прописе који у том погледу важе за државни канцеларијски материјал и инвентар. О новчаним приходима и расходима водиће се благајнички дневник.

У местима означеним у ставу другом § 3 овог Правилника старешина полицијске власти, дужан је до 1 маја предложити бану односно управнику града Београда за подручје Управе града Београда обрачун прихода и расхода, који су учињени на терет прихода пријавница, за протеклу буџетску годину. Чим је обрачун одобрен, преостатак прихода предаће се државној благајни као ванредни приход. У осталим местима приходи се предају општини месечно.

Формулари и књиге из § 2 овог Правилника сматраће се као хартија од вредности па према томе и чувати.

Старешина полицијске власти дужан је, да лично или преко овлашћеног органа једаред месечно изврши преглед књига, складишта формулара и благајне.

§ 6

Овај Правилник ступа на снагу, када се обнародује у „Службеним новинама”. Од тога дана престају важити прописи који су му противни.

IV

УРЕДБА

**о издавању и потврђивању уверења
о имовном стању.**

III Број 61097 од јануара 1932.

Служб. новине бр. 14 од 20
јануара 1932 дод VI стр. 46.

На основу § 166 Закона о судском поступку у грађанским парницама од 13 јула 1929 године а у сагласности са Министром правде и Министром финансија прописујем ову

УРЕДБУ

**о издавању и потврђивању уверења
о имовинском стању.**

Члан 1.

Уверења о имовинском стању ради издејствовања сиромашног права сходно Закону о судском поступку у грађанским парницама издаје и потписује претседник (начелник) оне општине, у чијем подручју странка, која намерава замолити за признање сиромашног права, има своје пребивалиште. Општина места, где странка, која у нашој држави има стално пребивалиште, пролазно борави, не може издати уверење о имовинском стању.

Члан 2.

Уверење о имовинском стању издаваће се без наплате таксе и без икакве друге накнаде по обрасцу Министарства финансија. Обрасце

ће набављати надлежне власти од пореских управа уз цену коштања. Употреба других образаца за ову сврху је забрањена.

У сваком уверењу мора бити наведен предмет или спор за који се уверење издаје.

По напред поменутом обрасцу не издаје се уверење о сиромашном праву које издаје старатељска власт сходно прописима ванпарничног поступка лицима која су под старатељством (штитништвом или скрбништвом).

Члан 3.

Молба за уверење о имовинском стању која не подлежи никаквој такси, предаје се писмено или усмено у записник код надлежне општинске власти.

Ако се молба предаје писмено, молилац има одмах приложити личне и имовинске податке, попуњене на обрасцу, који ће пре предаје молбе узети од општине уз накнаду цене коштања. Исто тако молилац може издејствовати изјаву на обрасцу од стране власника куће, где станује, и потврду пореске управе о пропису порезе.

Ако се молба даје у записник, исписаће се одмах и лични и имовински подаци, које ће странка потписати.

Члан 4.

Поступак за издавање уверења треба да је такав, да буде с једне стране сигурно, да ће се све прилике меродавне за уверење, установити тачно и савесно, а с друге стране, да

странка брзо и на једноставан начин добије уверење.

Ако претседник општине или орган који сарађује код извиђања, потребних за издавање уверења о имовинском стању, као и код издавања уверења знајући наведе што неисправно или потврди као истинито оно, што зна да није исправно, одговара по Кривичном закону. Сем тога сви органи општине, ако буде сиромашко право признато, одговараће и за износе од којих је странка била повремено ослобођена, за трошкове заступања адвокатом и за сву осталу нанесену штету (§ 170 Гр.п.п.)

Члан 5.

Општина ће најкраћим путем без дописивања прибавити изјаву и потпис власника куће, у којој молилац станује, као и потврду пореске управе о пропису пореза, ако то већ није странка сама прибавила.

Пореска ће управа назначити, колико је пореза и које врсте прописано молиоцу и лицима, која су по закону дужна да издржавају молиоца.

Затим ће општина испитати, да ли су наводи у извештају тачни, па ће их по потреби исправити и поунити. Онда ће потанко извидети прилике привреде, прихода и имовине молиоца. На исти ће начин извидети прилике лица, која су по закону дужна да издржавају молиоца.

У случајевима пак где општине саме наплаћују порез, могу и општине саме уносити у образац уверења о имовинском стању све

податке, у колико општине ове податке могу вадити из званичних књижних података које се код њих налазе (Доп. С. Н. 1934 год. стр. 384).

На основу тих извида и даљих оцена општина издаће уверење по прописаном обрасцу.

Члан 6.

Издавање уверења не сме се ускратити због тога, што подаци, које је молилац навео у извештају, нису тачни или су непотпуни, или што је власник куће ускратио, да учини изјаву. Општина ће сама проверити и извештај попунити и на основу тога одлучити о издавању уверења по прописаном обрасцу.

Члан 7.

Општине ће слати уверења среском начелству без спроводног акта, које ће са своје стране у најкраћем року извештај о приликама и уверење проверити и, ако је споразумно, потврдити уз печат и потпис, те га повратити општини, да га уручи молиоцу.

Допуштено је да се уверење преда самом молиоцу, да га поднесе на потврду среском начелству и да га с потврдом од среског начелства прими.

Члан 8.

Општина града Београда и градске општине са правом опште управне власти првог

степенa издаваће уверење молиоцу без потврде по чл. 7.

Потврде уверења општине у седишту банске управе, ако не спадају у општине из става првог, вршиће управа полиције.

Члан 9.

Уверење, старије од једне године, може се употребити само онда, ако је власт, која га је издавала, писмено потврдила у току од шест месеци пре дана употребе, да нису настале никакве промене (чл. 12 ст. 10 Правилника о извршењу Закона о судским таксама).

Када треба старије уверење потврдити, поступаће се на исти начин, како је у чл. 5 до 8 овога Правилника наведено с тим, да ће се поново добавити изјава власника куће и потврда пореске управе.

Члан 10.

Ако општина ускрати издање уверења или ако надлежна власт ускрати потврду уверења, има о томе донети одлуку.

За подношење жалбе као и за жалбени поступак важе прописи Закона о општем управном поступку.

Члан 11

Иностранци имају приложити уверење о имовинском стању власти, која је по закону дотичне земље за то надлежна. Тако уверење

мора садржавати све личне и имовинске податке, који су прописани за домаћа уверења. Ако иностранец има стално пребивалиште у нашој држави, мора сем уверења иностране власти предложити и уверење општине свога сталног пребивалишта у нашој држави.

Члан 12.

Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”. Истаг дана губе важност прописи о издавању уверења о имовинском стању, обухваћени у чл. 17 до 25 Правилника о извршењу Закона о судским таксама, Бр. 43292, од 11 јуна 1930 год. („Службене новине“ од 17 јуна 1930 године Број 134-L) као и сви други прописи око издавања уверења о имовинском стању који су до сада важили у појединим деловима Краљевине.

Уредба је издата под потписом Министра унутрашњих послова.

РЕГИСТАР

(бројеви у загради означају чланове, ван заграде стране).

Академске титуле (33) 20;

Ауторско име, (34) 20;

Бројеви. имања — кућа 30 и даље;

Важност. уверења о имовинском стању (9) 63;

Делокруг, пријавнице (3) 42;

Изузетци, за рођено име (31, 32) 19; у погледу имена 19;

Име, места — обележавање (4) 28, места и улице 27, по закону шта је 5, улица и тргова 29, улица — обележавање (6) 29;

Иностранци, какво уверење о имовинском стању подносе (11) 63;

Исправка, матичног уписа (27) 17;

Казне, за неизвршену пријаву или одјаву (29, 30) 51, за повреду закона о именима 21, за повреду таблица са бројевима кућа (19) 36;

Картонски систем, евиденције пријава (15, 16, 17, 21), 46, 47;

- Књига евиденције**, за хотеле (22) 48, завичајника општинска 30;
- Кућни спискови**, где се воде (26) 49;
- Матица**, имена места (3) 27, (21) 37;
- Матичне књиге**, упис имена (23, 24) 15;
- Молба**, за промену имена (18) 12, за уверење о имовинском стању (3) 60;
- Находче**, упис у матичне књиге (29) 18;
- Незаконито дете**, које породично име добија (7) 7;
- Обележавање**, бројевима имања — ко одобрава (18) 35, кућа и имања у неушореним местима (17) 35;
- Објава**, промене имена 14;
- Одјава**, в. пријаву, поступак (20) 47;
- Поништај**, дозволе, о промени имена (22) 14;
- Породично име** 7, како се добија (6) 7, промена 9, промена по решењу власти 11;
- Поступак**, за издавање уверења о имовинском стању 60, за промену имена (18) 12, по пријавама 45;
- Пријављивање**, пролазних гостију (22) 48, становништва 41, учесника конгреса, слетова и сл. (10) 44;
- Пријавнице**, где постоје (2) 41;
- Пријаву**, како треба поднети (9) 44, коме треба поднети (8) 44, становања ко је дужан учинити, (4, 5, 10, 25) 42, 43, 44, 49;
- Приходи**, пријавница, — употреба и руковање 52;
- Промена**, имена — објава 14, имена — упис у матичне књиге (28) 17 породичног измене 9, породичног имена по решењу власти 11, рођеног имена (19, 20) 13;
- Псеудоним** в. ауторско име;

- Рођено име**, кад се може променити (20) 13, ко даје (9) 8, шта је (8) 8;
- Сиромашко право**, издавање уверења 59;
- Спискови**, имања и кућа (20) 36;
- Спорове**, због имена ко расправља (4) 6;
- Станар**, ако власнику не да потребне податке (7) 43;
- Странац**, којим се именом служи (3) 6;
- Страних држављана**, пријављивање (14, 19) 45, 47;
- Таблица**, са бројевима у градовима преко 50.000 становника (16) 35;
- Такса** за формуларе пријава (2) 52;
- Уверење**, о имовинском стању — поступак за издавање 59;
- Удадбено**, породично име (14) 10;
- Удајом**, стиче се ново породично име (13) 9;
- Упис**, имена у матичне књиге (23, 24—26) 15—16, промене имена у матичне књиге (28) 17, у књигу завичајника (30) 18;
- Усвојењем**, стиче се ново породично име (15) 10;
- Ускраћивање**, уверења о имовинском стању (6, 10) 62, 63;
- Формуларе**, за пријављивање ко штампа и продаје (1) 52;
- Формулари**, пријава и одјава (28) 50;
- Централна пријавница**, где постоји (2) 41.

САДРЖАЈ

	Страна
I	
ЗАКОН О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА	5—23
Глава I — Основне одредбе	5
Глава II — О породичном имену . .	7
Глава III — О рођеном имену . . .	8
Глава IV — Промена породичног имене на услед нових породично- правних одношаја	9
Глава V — Промена имена решењем власти	11
а) Породично име	11
б) Рођено име	13
в) Објава и поништење дозволе за промену имена	14
Глава VI — Упис имена у матичне књиге	15
Глава VII — Упис имена у општинску књигу завичајника	18
Глава VIII — Изузеци испод основних одредаба	19

	Страна
Глава IX — Казнене одредбе	21
Глава X — Прелазне и завршне одредбе	22
II	
ЗАКОН О ИМЕНИМА МЕСТА И УЛИЦА И О ОБЕЛЕЖАВАЊУ КУЋА БРОЈЕВИМА	27—38
I Имена места	27
II Имена улица и тргова	29
III Бројеви имања — кућа	30
IV Казнене одредбе	36
V Спискови имања — кућа	36
VI Прелазне и закључне одредбе	37
III	
A) УРЕДБА О ПРИЈАВЉИВАЊУ СТАНОВНИШТВА	41—51
I Дужност пријављивања и пријавница	41
II Рад пријавница по пријему пријаве	45
III Пријаве пролазних станара по хотелима и сличним радњама, као и гостију	48
IV Опште одредбе	49
V Одговорност и казне	51
VI Закључне одредбе	51

	Страна
B) ПРАВИЛНИК О ПРИХОДИМА ПРИЈАВНИЦЕ ЗА СЛУЖБУ ПРИЈАВЉИВАЊА КОД ДРЖАВНИХ МЕСНИХ ПОЛИЦИЈСКИХ ВЛАСТИ	52—55
IV	
УРЕДБА О ИЗДАВАЊУ И ПОТВРЂИВАЊУ УВЕРЕЊА О ИМОВИНСКОМ СТАЊУ	59—64

Ревизија последњег табака
одобрена 14 октобра 1937.

